

har aldeles ikke været min Bevæggrund til at stille Forslaget, ligesom det vilde have været meget u hensigtsmæssigt, hvis det virkelig havde været det. Jeg haaber, at den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) idetmindste ikke indtrængende vil andrage paa Forslagets Forfæstelse, og hvad det angaaer, at man frygter, at, naar der rækkes en Finger, vil man tage hele Haanden, da vil jeg bede erindret, at Magten dertil ligger her i den lovgivende Forsamling, og ikke hos de interesserede Parter; altsaa er der heller ingen Fare i saa Henfæende.

Indenrigsministeren: Der var en Dyring af den ærede Taler, der nu havde ordet, i Begyndelsen af hans Foredrag, som virkelig bragte mig til at gysse, baade for denne og andre Sagers Skyld. Efter min Mening har der, — det tør jeg vel sige med al Agtelse for det ærede Thing i det Hele — ved anden Behandling i mange Sager fra enkelte Medlemmers Side indsneget sig en Fremgangsmaade, som for mig er for let. Man lægger for lidt Vægt paa den Maade, hvorpaa man affatter sine Endringsforslag og træster sig saa med, at der jo kan ske fornøden Rettelse ved tredie Behandling. Jeg tror nu, at man vilde vise saavel Thinget som Sagen den rette Opmærksomhed ved strax at affatte Forslagene saaledes, at de ikke trængte til slige Rettelser. Men jeg maa tilføje, at jeg formeligt gysede ved Tanken om, at det skulde komme dertil, at man ved tredie Behandling vilde søge den Trost, at Manglerne nok vilde blive rettede i Lands-

thinget. Kommer man først ind paa denne Vej, saa vil tilfældt alt Lovgivningsarbejde forværres.

Bloug: Jeg finder ikke, at vi, der have seiret ved Sagens anden Behandling, have den ringeste Grund til at „triumphere“; thi det Forslag, der dengang blev slaaet ihjel, er gjenopstaaet fra de Døde, og aldeles ikke i nogen forklaret Skikkelse, men snarere forværret, idet det dengang fremtraadte som en absurd Svendesprøve, nu som en livagtig Mesterprøve. Spørger jeg, hvorfor de ærede Forslagsstillere benytte den tredie Behandling paa en Maade, hvorpaa jeg ikke tror, at Nogen af dem, der give sig af med at lede Thingets Forretningssag, bør benytte den, saa svare de, at det er for at opnaae det godmodige danske Folks Bifald, for at forløse den Modstand, som har gjort sig gjældende imod denne Sag. De have den Tillid til den danske Godmodighed, at give vi blot saa lidt som dette, saa vil man være tilfreds. Men, mine Herrer! lad os end gang faae det Spørgsmaal frem: Er der virkelig en saa stor Bevægelse udenfor Salen, som de forudsætte? Det er et Spørgsmaal, som endnu ikke er reist, og det bør dog vist undersøges. Ja, man vil henvise til de 15,000 Underskrifter. Nu, jeg vil ikke fornærme nogen Gæste af disse; men man maa dog huske paa, at Folk, som ikke ere vant til daglig at omgaaes med Pen og Blæk, ikke altid lægge den Vægt paa at sætte deres Navn under den Slags Actstykker, som vi Andre.